

ת"ד 4002/06 - מדינת ישראל נגד חיים משעל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 13-06-4002 מדינת ישראל נ' משעל
בפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל - ע"י עו"ד תומר לביא

נגד
חيم משעל ע"י עו"ד כהן

זכור דין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגלי להשלים ח齊יה בבטחה על מעבר ח齊יה בנגד לתקנה 76א לתקנות התעבורה וגרם חבלה של ממש וכן בעבירה של נהיגה בקלות ראש הגורמת לחבלה של ממש. על פי עובדות כתוב האישום, נהג הנאשם רכב מסא בחולון מרוחב גבעת התחמושת בחולון והתקרב לצומת עם רחוב קק"ל (להלן: "הצומת"). בצומת מסומן לרחוב הכביש מעבר ח齊יה להולכי רגלי ובמועד הרלוונטי חזה את הכביש על מעבר הח齊יה מר חיים פלייט ז"ל, ליד 1937 (להלן: "המנוח") מימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם. הנאשם לא האט רכבו ונדרש ופגע בעוצמה רבה במנוח וגרם לו חבלות של ממש (חייבת ראש עם דימום תת עצבי, קנטוזיות מוחזות, אובדן הכרה, שבר באגן). אין מחלוקת כי בעקבות התאונה הלך מצבו של הנאשם והתעורר עד שנפטר, למרבה הצער, ביום 14.5.17. חרף זאת, לא חל שינוי בכתב האישום בו הודה הנאשם כאמור.

2. במסגרת ההליכים בתיק הזמן והתקבל תסוקיר שירות מבנן בעניינו של הנאשם וכן חוות דעת הממונה על עבודות שירות. בנוסף, הכנין שירות המבחן תוכנית של"צ לנאים. במסגרת הتسוקיר, עמד שירות המבחן על כך כי הנאשם הוא אדם נורמלי המתפרק בהתאם באחריות וביציבות. שירות המבחן מצין כי הסיכון להישנות התנהלות בעיתית מצד הנאשם נמוך והפרגנוזה לשיקומו טובה. בהתאם בא שירות המבחן בהמלצת להטיל על הנאשם צו מבנן לשנה וצו של"צ בהיקף 400 שעות על הנאשם. שירות המבחן גורסת הטלת מאסר בעבודות שירות תובייל להעצמת הטרואה עמה מתמודד הנאשם ולהסכמה במצבו הרגשי והתקפודי. מצוין כי גם בני משפחתו של הנאשם, במהלך לא שגרתי ומרגש, ציינו בכתב בפני בית המשפט את החשיבות שהם רואים בכך שהנאשם ירצה עונש של של"צ ובכך יתרום

עמוד 1

מרכזו זמני לחברה.

3. ב"כ המאשימה בטיעונו לעונש מסכימים כי בנסיבות המקירה אכן יהיה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף 400 שעות. עם זאת, נאמר כי בהיות צו של"צ סטייה מדיניות הענישה הנוגגת בעבירות בגין נחבל הנפגע חבלות שהביאו אותו עד היותו קרוב למוות (ראו למשל: רע"פ 3765/05 בן זיהו נ' מדינת ישראל (21.4.05); רע"פ 6254/12 קרני נ' מדינת ישראל (26.6.12)) יש הצדקה להכבד עם הנאשם יתר רכיבי הענישה.

4. הנאשם בדבריו האחרון וב"כ עמדו על השפעותיו הקשות והמטללות של האירוע על חייו של הנאשם ועל רצונו של הנאשם לשיקם את חייו. הם עמדו על הקשר שנורקם בין הנאשם לבין משפחת המנוח. ב"כ הנאשם עמד בטיעונו גם על נסיבותו האישיות של הנאשם המתפל באב קשיש שמצבו הגוף והנפשי קשים. הנאשם עצמו ציין כי הוא נוטל אחריות מלאה על התאונה, מצר צער עמוק על תוכאותיה ועתור לגילוי של חמלת מצד בית המשפט.

דין והכרעה

5. מדובר בתאונה טראגית בעקבותיה נפגע המנוח פגיעות קשות, דבר שעורר ודרדר את בריאותו עד פטירתו. אין חולק כי הרשלנות שהפגין הנאשם היא ברף הגבוהה. ההחלטה קבעה כי חלה אחריות מוגברת על נג הקרב למעבר חצייה. עליו לנוקוט משנה זהירות ולצפות גם התנהגות רשלנית מצד הולכי רגל. (ע"פ 558/97 **מלניק נ' מדינת ישראל**). כך, קובע הדיון חובה להאט את מהירות הנסיעה בקרבה למעבר חצייה ואף לעזרה במקרה המתאים (תקנה 52 (6) לתקנות התעבורה). במקרה שלפני, עולה מעובדות כתוב האישום ומעיון בראיות שהציגה המאשימה, כי רכב הנאשם פגע בעוצמה רבה במנוח וכתוואה מעוצמת פגעה זו נופצה השימוש הקדמית ברכבו של הנאשם, שכן היה המאשימת לעונש, ההלכה הפסוכה קובעת כי במקרים בהם כפשע בין הנפגע למוות בעקבות התאונה, אכן יהיה להקש מון העונש ההולם בעבירה של גרים מות בנהיגה רשלנית ולהטיל עונשי מאסר בפועל (רע"פ 3765/05 הנ"ל ורע"פ 6254/12 הנ"ל). לכארה, ניתן לקבוע אם כן כי העבירות בגין הורשע הנאשם נועדו לשמר על שלוותם וביתחונם של הולכי הרגל החוצים את הכביש מעבר החצייה. במקרה שלפני, בהתאם לעובדות כתוב האישום, הפגיעה בערך זה היא גבוהה ביותר אם כי לא המרבית. כפי שצוין, מדיניות ההחלטה היא להטיל במקרים דומים עונשי מאסר אשר יכול יירוץ גם בדרך של עבודות שירות.

6. הנה כי כן, מתחם העונש ההולם בנסיבות של מקרה זה נע בין מאסר בפועל בין 5-10 חודשים, פסילה הנעה בין 12 חודשים לבין מספר שנות פסילה (7-5), פסילה מותנית, מאסר מותנה ורכיבי ענישה נוספים. חשוב לציין, עם זאת, כי לבית המשפט נתן שיקול דעת לסתות מתחם הענישה לטבות שיקולים הנעוצים בשיקומו של הנאשם וזאת

כל שהנאים השתקם או כי קיימ סיכוי ממשי כי ישתקם. בנסיבות של מקרה זה, ונוכח האמור בתסקירות ובתסקירות המשפטים של שירות המבחן, אני סבור כי קיימ סיכוי ממשי כי הנאים ישתקם. כמו כן, העובדה כי בנסיבות החריגות של מקרה זה מכרפת המאשימה את קולה לקולה של ההגנה ולקולו של הנאים וכן לקולות בני משפחתו של המנוח הקוראים כולם בקול אחד להסתפק בצו מבחן וזו של"צ מדובר בעד עצמה ומצדיקה סטייה ממתחם העונש ההולם בכל הנוגע לריבוב המאסר. לא כן בנוגע ליתר רכיבים. בנוגע ליתר רכיבי העונשה אני סבור כי אלה צריכים לשיקוף ולשקול את הרשלנות החמורה של הנאים ואת התוצאות הקשות שרשנות זו גרמה. עיר אני לטענה לפיה פסילתו של הנאים מלנהוג תגרום לו לחשוי פרנסה ולקשי לסייע את אביו החולה אולם לטעמי, נסיבותו האישיות של הנאים צורך לאינטראס הציבורי במתן עונש שיישקף, גם אם לא באופן מלא, את עצמת הפגיעה באינטראס המוגן ואת הרשלנות הגבוהה שהפגין הנאים. לפיכך, מצאתו לנכון להטיל על הנאים את העונשים הבאים:

- 6.1 צו מבחן למשך שנה.
- 6.2 400 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שchipר שירות המבחן.
- 6.3 פסילה מלקלל או להחזיק רישיון נהיגה במשך 40 חודשים וזאת בגין 60 ימי פסילה שרוצים. **הנאשם יפקיד רישיונו כתם בזיכרונות ביום"ש זה אך יהיה רשאי לבגד היום, 13.7.15 13.8.15**.
- 6.4 פסילה מותנית בת 18 חודשים לפחות 3 שנים על עברות של נהיגה בנסיבות ראש או בחוסר זהירות שגרמה לחבלה או לנזק רכוש.
- 6.5 קנס בסך 2000 ל"ש שיפולם ב- 4 תשלום החל מיום 13.8.15 ובכל 13 לחודש עוקב. זכות ערעור לבימ"ש המחויז בת"א תוך 45 יום.

ניתנה היום, 13 ביולי 2015, במעמד הצדדים